

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנהליים**

עת"מ 4214-08-10 שלו ואח' נ' עיריית הרצליה ואח'

בפני סגנית הנשיאה כב' השופטת מיכל רובינשטיין

העותרים
1. מרדכי שלו
2. ברטה אימבר
3. תושבי רחוב שחרית
4. וועד פעולה רחוב שחרית
כולם ע"י ב"כ עו"ד שמואל סעדיה

נגד

משיבים
1. עיריית הרצליה
2. עמותת ל.א לחימה באלימות נגד נשים
שתיהן ע"י ב"כ עוה"ד ענת בהרב-קרן ואו אייל רייך ואו
טל כהן ואו מיכל פרנקל
3. רות רזניק-חברת מועצת העיר
4. יעל גרמן-ראש העיר
שתיהן ע"י ב"כ עו"ד דורון ספיר ואו דניאלה קהת

פסק דין

1
2 עתירה בה מתבקש בית המשפט להורות על בטלות החלטת מועצת העיר מיום 15.6.10 אשר
3 במסגרתה אישרה מועצת העיר את הסכם החכירה והסכם הפיתוח שבין המשיבה 1-עיריית הרצליה
4 (להלן: "העירייה") לבין המשיבה 4- עמותת ל.א לחימה באלימות נגד נשים (להלן: "העמותה")
5 לחכירת קרקע ברחוב שחרית בהרצליה הידוע כגוש 6526 חלקה 44 לשם הקמת מעון לנשים מוכות
6 (להלן: "המעון").
7
8

עיקרי העובדות והחליטים

9
10
11 העותרים הינם תושבי הרצליה המתגוררים ברחוב שחרית או בסמוך לו.
12 מכוח הסכם שבין העמותת לבין משרד הרווחה, התחייבה העמותה להגדיל את כמות ושטח המעונות
13 לנשים מוכות אותם היא מפעילה.
14 לצורך כך, בין היתר, היה על העמותה למכור את מבנה המעון הנוכחי אותו היא מפעילה בהרצליה,
15 ולרכוש קרקע חלופית בהרצליה עליה ייבנה מעון גדול יותר.
16 לפיכך, ביום 19.7.07 פנתה העמותה בבקשה להקצאת מקרקעין לצורך הקמת מרכז סיוע שישימש
17 מקלט לנשים מוכות וילדיהן, כתחליף למעון הקיים, וחכל על-פי נוהל ההקצאות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 4214-08-10 שלו ואח' נ' עיריית הרצליה ואח'

- 1 בחודש יולי 2007 אישרה מועצת העיר הקצאת מקרקעין לעמותה לצורך הקמת מבנה וחצר
2 משחקים. כנגד החלטה זו לא הוגשה לוועדת ההקצאות כל התנגדות מצד העותרים.
3 בהמשך החלטה זו, אותרו על-ידי אדריכל העיר דאז, מר קיריל קוזיול, חמישה מגרשים
4 פוטנציאליים שהיה עליהם לעמוד במספר קריטריונים:
5 א. חשתלבות והטמעת המבנה בסביבת המגורים הקיימת.
6 ב. שמירה על פרטיות מירבית.
7 ג. פוטנציאל לשטח חצר מוגנת כחלק מהמגרש.
8 ד. קרבה יחסית למוסדות ציבור, רווחה וחינוך.
9 ה. נגישות נוחה לקווי תחבורה ציבורית. (נספח ב' לתשובה לעתירה).
10 רשימת המגרשים שאותרו הועברה לעמותה לשם בחינת התאמתם לצרכיה. העמותה בחרה במגרש
11 נשוא העתירה בשל סמיכותו לבתי ספר "הנדיב" ו"ויצמן", סמיכותו לגני ילדים וקרבתו לקופות
12 החולים השונות (נספח ג' לתשובה לעתירה).
13 ביום 9.10.07 החליטה הועדה המקצועית להקצאת מקרקעין כי: "לאחר שנבחנו החלופות הן ע"י
14 הועדה והן ע"י עמותת ל.א מחליטה הועדה לצאת בפרסום בעיתונות עפ"י נוהל הקצאת מקרקעין
15 ומבנים ללא תמורה למגרש בגוש 6526 חלקה 44ב" (נספח ד' לתשובה לעתירה).
16 המגרש נשוא העתירה כלול בתכנית הר/1710/א ויעודו "שטח לבניין ציבורי".
17 ביום 9.11.07 פרסמה העירייה הודעה בעניין בקשת העמותה להקצאת מקרקעין, בכדי לאפשר
18 לגופים ציבוריים נוספים להגיש בתוך 60 יום בקשות להקצאת המגרש למטרות נוספות.
19 בנוסף ביום 26.11.07 נתלו מודעות במקום בולט בחזית המקרקעין (נספח ה' לתשובה לעתירה).
20 מאחר ולא הוגשו בקשות נוספות להקצאת המקרקעין, פרסמה העירייה ביום 7.3.08 הודעה לציבור
21 כי המעוניינים להתנגד להקצאה יוכלו לעשות זאת בכתב תוך 45 יום. כמו כן באזור נתלו מודעות
22 (נספח ו' לעתירה).
23 ביום 16.6.08 התקיים דיון בוועדת ההקצאות בהתנגדויות של התושבים להקצאת המקרקעין.
24 ביום 16.7.08 סיירה ועדת ההקצאות במקום.
25 בסופו של יום החליטה ועדת ההקצאות בדיון ארוך ומקיף שנערך ביום 22.1.09 "להמליץ בפני
26 מועצת העיר לדחות את ההתנגדויות ולאשר את הקצאת המקרקעין לעמותה למטרת הקמת מבנה
27 וחצר משחקים, הכל בכפוף להמלצות שפורטו לעיל ובתנאים שייקבעו בהסכם בין הצדדים" (נספח
28 ז' לתשובה לעתירה).
29 ביום 13.5.09 התקיימה בלשכת ראש העירייה בנושא ההקצאה לעמותה (נספח ח' לתשובה לעתירה).
30 ביום 7.7.09 התקיימה ישיבת מועצת העיר שדנה, בין היתר בחקצאה לעמותה. לאחר דיון נערכה
31 הצבעה לפיה הוחלט "לאשר הקצאת קרקע לעמותת ל.א עפ"י המלצת הועדה שהוגשה למועצה".
32 בהתאם, חתקשרה העמותה עם העירייה בהסכם חכירה לעשרים וחמש שנה עם אופציה להארכה,
33 לקרקע שברחוב שחרית, והכל בתמורה לשקל חדש אחד (להלן: "הסכם החכירה").

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 10-08-4214 שלו ואח' נ' עיריית הרצליה ואח'

1 כאשר אלה עסקו בעניין העמותה שאותה היא מנהלת. לטענת העותרים, הגם שבעת
2 ההצבעה על אישור חסכם החכירה לא השתתפה הגבי רזניק, הרי שחיא פעלה בעירייה
3 במישרין ובעקיפין, תוך ניצול תפקידה ומעמדה, על מנת להביא לאישור ההסכם ולקידום
4 מטרות העמותה אותה היא מנהלת. לפיכך הפעילה הגבי רזניק לחץ על מנכ"ל העירייה ועל
5 ראש העיר להקצאת שטח למבנה לעמותה ובחירה בחלופה נשוא העתירה (נספח ה'
6 לעתירה). פעילות זו של חבר ועדה הנגועה בניגוד עניינים, אסורה ופוסלת את ההחלטה,
7 כפי שנקבע ממורשות בפרשת אורי ברגמן שם נאמר:
8 "חבר ועדה, המצוי במצב של ניגוד עניינים ואשר אינו רשאי בשל כך להצביע בקשר
9 להתנגדויות, אינו רשאי גם להשתתף בדיונים הסגורים של הועדה עובר להצבעה...מצב
10 ניגוד העניינים, האוסר על פעולת ההצבעה, אוסר גם על פעולת השכנוע, השקלא
11 והטריא והויכוח הפנימי. איסור ההצבעה עשוי לעתים להיות בעל אופי פורמאלי גרידא,
12 אם יתאפשר לחבר ועדה המצוי בניגוד עניינים להשתתף בדיוניה הסגורים של הועדה
13 ולשכנע את חבריה האחרים בצדקת עמדתו ביזם התכנית. הפגיעה באיסור על הימצאות
14 במצב של ניגוד עניינים מתרחשת במיגון הפעילות שראשיתו בדיוני הועדה הסגורים
15 וסופם באקט הפורמאלי של ההצבעה. נראה לי, על כן, כי יש לפרש את איסור ההצבעה
16 ככולל בחובו גם את איסור השתתפות בדיונים הסגורים, שאם לא כן תיעשה תכליתה
17 של החקיקה פלסטר" (בג"צ 3480/91 אורי ברגמן נ' הועדה לבנייה למגורים ולתעשייה,
18 מחוז תל-אביב, פ"ד מז (3) 716, 727 (1993)).

19 גם תוזר המנהל הכללי 5/2001 שעניינו "נוהל הקצאות קרקעות ומבנים ללא תמורה או
20 בתמורה סמלית" (להלן: "נוהל ההקצאות") קובע בסעיף 3 הדן בוועדת ההקצאות כי
21 "חברי ועדת ההקצאות יהיו אנשים שאינם במצב של ניגוד עניינים ואין להם עניין אישי
22 במישרין או בעקיפין בהחלטות ועדת ההקצאות. הוראות כלליות למניעת ניגוד עניינים
23 יחולו על חברי הועדה. החלטה שנתקבלה בוועדת ההקצאות כאשר אחד מחבריה נגוע
24 בדבר בטלה ומבוטלת ואין לפעול על פיה" (נספח ו' לעתירה). אין ספק שבעניינו מדובר
25 בהקצאת קרקע בתמורה סמלית ולפיכך עצם חברותה של הגבי רות רזניק בוועדת
26 ההקצאות היתה נגועה בניגוד עניינים גם מקום בו לא השתתפה בהצבעה. בעניין זה פנו
27 העותרים לוועדה לניגוד עניינים של נבחר ציבור ברשויות המקומיות שליד משרד
28 המשפטים (נספח ז' לעתירה). בתגובה הודיעה מרכזת הועדה כי חוות דעת הועדה צופות
29 פני עתיד ולפיכך תינתן תשובה רק בעניין טענת העותרים לניגוד עניינים הנובע מעצם
30 כהונת הגבי רזניק במועצת העיר לצד היותה מנכ"לית העמותה (נספח ח' לעתירה). בנוסף
31 פנו העותרים ליועץ המשפטי לממשלה (נספח י' לעתירה).

32 בנוסף קובע נהל ההקצאות, כי על העמותה המבקשת הקצאת קרקע להוכיח שברשותה
33 מקורות כספיים מוכחים. המקור חכספי היחיד אותו הציגה הגבי רזניק בפרטי הבקשה
34 להקצאה הינו תרומה בסך \$300,000 שאמורה להתקבל מתמר דה שליט ז"ל וכן כספים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 10-08-4214 שלו ואח' נ' עיריית הרצליה ואח'

- 1 שיתקבלו ממכירת המגרש עליו מצוי המקלט הנוכחי ברח' אבן עזרא 30, הרצליה (נספח
2 יאי לעתירה). תרומה זו, לטענת העותרים, אינה ודאית, ולפיכך אין לראות בה מקור
3 כספי מוכח של העמותה (נספח יג' לעתירה).
4 ב. המשיבה 2- הגבי יעל גרמן ראש העיר היתה מצויה אף היא בניגוד עניינים בעת קבלת
5 ההחלטה בעניין מיקומו של המעון. הגבי גרמן מתגוררת ברחוב אוסישקין בעיר, בסמוך
6 לשתיים מבין חמש החלופות שהוצעו להקמת המעון. חלופות אלה לא נבחנו לעומק ועובדת
7 היותן סמוכות לבית ראש העיר לא הובאה בפני ועדת ההקצאות ומועצת העיר שדנו בעניין
8 מיקומו של המעון. מדובר בעובד ציבור שהפעיל סמכותו תוך התחשבות בשיקולים שאינם
9 מן העניין ופעל בחוסר תום לב (לעניין זה מפנים העותרים לבג"צ 4390/94 תייסיר טאטור נ'
10 שר המשטרה, פ"ד נה (2) 560, 565 (1996) וכן לע"א 6763/98 רם כרמי-אדריכל נ' מדינת
11 ישראל, פ"ד נה (1) 418, 419 (1999) וכן לע"ע 300/03 מסעודה יוסף (מלול) נ' מדינת
12 ישראל, משרד הבריאות (10.1.2006)).
13 פנייה של העותרים לראש העיר בעניין זה, לא נענתה על ידה (נספח יד' לעתירה).
14
15 6. בסיכומיהם העלו העותרים טענה נוספת לפיה המשיבה 4 בניחולה של המשיבה 3, לא עמדה
16 בתנאי המכרז של משרד הרווחה ולפיכך ממילא לא תוכל להקים ולהפעיל את המעון נשוא
17 העתירה.
18

טענות המשיבות 1 ו-2- עיריית הרצליה וראש העיר

- 19
20
21 1. טענות סף- העתירה הוגשה בשיהוי ניכר. החלטת מועצת העיר לאשר את הקרקע נשוא העתירה
22 לעמותת ל.א התקבלה כבר ביום 7.7.09. (להלן: "ההחלטה המקורית"). ההחלטה המקורית לא
23 נתקפה על ידי העותרים במועדה. בעקבות ההחלטה המקורית נחתם הסכם החכירה שאושר
24 במועצת העיר ביום 15.6.10.
25 עסקינן בעתירה מוקדמת מאחר ולחסכם החכירה שאושר במועצת העירייה נדרש, בתנאים
26 לסעיף 188(ב) לפקודת העיריות [נוסח חדש], אישור שר הפנים, אשר לא צורף כמשיב בעתירה.
27
28 2. לגופו של עניין טוענים המשיבים כי הליך ההקצאה בפועל ארך שנתיים וחל כזין ובהתאם
29 לנוהל ההקצאות ולתבחינים על פיהם נוהגת העירייה (נספחים יא' ו-יב' לתשובה לעתירה). נוהל
30 חקצאת קרקעות ומבנים ללא תמורה או בתמורה סמלית נועד מלכתחילה להסדיר הקצאת
31 קרקעות בפטור ממכרז לגופים הפועלים לטובת הקהילה בתחום החינוך, התרבות, הספורט,
32 הבריאות, הדת, הרווחה וכיוצ"ב, ופעילות העמותה בסיוע לנשים מוכות נכנסת בגדר אלה.
33 לעניין תקינות הליכי ההקצאה חרי שביום 15.9.09 פנו העותרים לנציבות תלונות הציבור
34 במשרד מבקר המדינה לעניין ההקצאה וביום 23.12.09 נענו כי "נמצא כי הליכי ההקצאה, נשוא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 10-08-4214 שלו ואח' נ' עיריית הרצליה ואח'

- 1 הפניה, בוצעו בהתאם לנוהל ולתבחינים בעניין הקצאת קרקעות, ובכלל זה פרסום הבקשה
2 לקרקע, נשוא התלונה, מתן אפשרות להתנגד לבקשה, ודיונים בהתנגדות שהגשתם ושמיעתם.
3 לא נמצאה כל חריגה מהנהלים באשר להליכים שהתקיימו כאמור בוועדת ההקצאות" (נספח יג'
4 לתשובה לעתירה).
- 5
- 6 3. לעניין ניגוד העניינים של הגב' רוניק הרי שהגב' רוניק לא השתתפה בדיונים הקשורים להקצאת
7 המקרקעין ולא השתתפה בחצבעה בנושא אישור הסכם החכירה לעמותה, נשוא העתירה (נספחים
8 ט' ו-י' לתשובה לעתירה).
- 9 ביום 22.9.09 פנו העותרים לוועדה למניעת ניגוד עניינים של נכחרי ציבור ברשויות המקומיות
10 וביום 4.10.10 נענו במכתב מפורט ומנומק שם נקבע, בין היתר, כי הימנעותה של הגב' רוניק
11 מלהשתתף בדיונים ובהצבעות בעניין ההקצאה, מנעה ניגוד עניינים. עוד נקבע שם כי שער
12 התמיכה העירונית השנתי הנמוך שמעניקה העירייה לעמותת אינו מעמיד את הגב' רוניק בניגוד
13 עניינים בהיותה מנכ"ל העמותה מחד וחברת מועצת העיר מאידך ומקום בו ניתנת החטבה בדרך
14 של הקצאת קרקע, קטן החשש לניגוד עניינים.
- 15 לעניין ניגוד העניינים של הגב' גרמן הרי שאף אחד מהמגרשים החלופיים לא מצוי בסמיכות
16 לכיתה.
- 17
- 18 4. לעניין טענת העותרים בדבר אי בחינת החלופות הנוספות למיקום המעון, טוענים המשיבים
19 כי האופציה שנבחרה היא המתאימה ביותר לצרכי העמותה הן מבחינת גודל המגרש והן מבחינת
20 מיקומו בסמוך למרכז העיר ולפארק העירוני והימצאותו בסביבת מגורים כאשר אינו מוקף בבתי
21 מגורים מסביבו המונעים פרטיות. והבחירה נעשתה בהתאם לנוהל ההקצאות ולתבחינים ותוך
22 איזון בין אינטרסים וצרכים שונים של אוכלוסיות שונות בעיר. לטענת המשיבות, כפי שעולה
23 מהצעה שהגישו בהתאם להחלטת בית המשפט בדיון מיום 11.4.11, שני מגרשים מתוך
24 החמישה הינם מגרשים קטנים בשטחם מהנדרש והשניים האחרים מוקפים מסביב בבתי מגורים
25 דבר שימנע פרטיות מדרי המעון.
- 26 עוד טוענות המשיבות כי גם אם היו חלופות רלוונטיות להקמת המעון הרי שהרשות פעלה
27 בסמכות ובגדרי מתחם שיקול הדעת המסור לה משבחרה במגרש זה כמתאים ביותר למטרת
28 ההקצאה וצרכיה מבין כלל המגרשים. (לעניין זה מפנים המשיבים לבג"צ 3638/99 אמנון בלומנטל
29 נ' עיריית רחובות פ"ד נד (4) 220, 229 (2000)).
- 30
- 31 5. לעניין טענת העותרים בדבר ירידת ערך המקרקעין שבבעלותם ואו פגיעה בפרטיותם הרי
32 שהטענה אינה נתמכת בכל תשתית ראייתית ונטענת בעלמא ואין בה כדי לפסול את ההקצאה
33 שנועדה לטובת הקהילה (לעניין זה מפנים המשיבים לבג"צ 10907/04 ישראל סולדון ואח' נ'
34 עיריית רחובות [לא פורסם] (1.8.2010)). אין בהקמת המעון כדי לפגוע בעותרים ולראיה, המקלט

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 10-08-4214 שלו ואח' נ' עיריית הרצליה ואח'

1 לנשים מוכות הפועל בהרצליה מאז שנת 1978, לא היווה מפגע ומוקד של אלימות ועבריינות כפי
2 שחוששים העותרים.
3 המקרקעין נשוא העתירה מיועדים מאז 1992 לבנייני ציבור, לרבות מעון לנשים מוכות. העותרים
4 מעולם לא חגישו בקשה להקצאת המקרקעין לצורך ציבורי אחר ולא חפצו בקרקע. כל עניינם
5 הוא למנוע הקמת מעון לנשים מוכות בקרבת מקום מגוריהם. מדובר בתופעה הידועה בשם
6 NIMBY (not in my backyard) כאשר העותרים מכירים בנחיצות המעון ואולם אינם
7 מעוניינים כי יוקם בקרבת בתיהם.

8
9 6. לעניין טענת העותרים לפיה קיבלו הבטחה שלטונית כי המקום ישמש גן ציבורי הרי שחעותרים
10 לא צירפו כל תימוכין לטענתם זו כנדרש.
11

טענות המשיבות 3 ו-4

12
13
14 המשיבה 3- הגב' רות רוניק הינה מחלוצות המאבק באלימות כלפי נשים וילדיהן. בשנת 1977 ייסדה
15 את העמותה- המשיבה 4 בה היא משמשת כמנכ"ל. בשנת 1978 פתחה העמותה את המקלט לנשים
16 מוכות בהרצליה במטרה לאפשר לנשים וילדיהן לנהל אורח חיים תקין ונורמלי במסגרת הקהילה
17 וכחלק אינטגרלי תימנה. בישראל של היום קיימת מודעות לתופעת האלימות במשפחה והכרה
18 בצורך להעניק לנשים המוכות וילדיהן הגנה ומקלט בתוך הקהילה ובכך להציל את חייהם ולאפשר
19 להם איכות חיים נאותה.
20 לאור האמור, כאשר באים להקים מקלט ולבחור את מיקומו, יש להבטיח קודם כל את פרטיותו וכן
21 לדאוג כי בסביבתו ימצאו מוסדות חינוך, מקומות משחק לילדים, שירותי בריאות, שירותי תחבורה
22 ציבורית, וכיוצ"ב.
23 התופעה של תושבים, כדוגמת העותרים, המתנגדים להקמת המעון בסמיכות לבתיהם אינה תופעה
24 חדשה. גם כאשר הועתק המעון בהרצליה למקום מושבו הנוכחי בשנת 1987, עתרו התושבים הגרים
25 בסמיכות למעון כנגד הקמתו. שם קבעה כב' השופטת דיבון: "פעמיים מוכות אותן הנשים,
26 האמורות למצוא הגנה ומקלט במבנה. פעם אחת (פיסית) על ידי בעליהן ופעם שניה (רעיונית) על
27 ידי תושבי השכונה שבקרבת המקלט המיועד. המבקשים ותושבי השכונה מתייחסים אל הנשים
28 המוכות כמוקד של אלימות, במקום להתייחס אליהן כקורבן למעשי אלימות, הזקוקות להגנת
29 ועזרת החברה. המבקשים ושאר השכנים אינם מוכנים ואינם רוצים לקבל את הנשים בשכונתם.
30 אם תתקבל עמדתם זו לא יהיה ניתן למצוא מקום מגורים לנשים אלה, אלא אם יהיה זה באיזור
31 המרוחק ממגורי אדם" (ת.א. (שלום, הרצליה) 1207/87 יעקב ברזני ואח' נ' רות רוניק (1.12.1987)
32 (נספח א' לתשובה לעתירה)). הדברים נכונים כמו אז גם היום ויש לאפשר את הקמת המעון ולדחות
33 את העתירה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 10-08-4214 שלו ואח' נ' עיריית הרצליה ואח'

1 טענת העותרים לפיה לא עמדה העמותה בתנאי המכרז של משרד הרווחה להקמת והפעלת המעון
2 מוכחשת על ידי המשיבות.

3

4

5

6

דיון והכרעה

7 לאחר ששמעתי את הצדדים וקראתי בעיון את כתבי הטענות על צרופותיהם, הגעתי לכלל מסקנה כי
8 דין העתירה להידחות.

9

10 לעניין טענת הסף שהעלו המשיבים לפיה העתירה הוגשה בשיהוי ניכר לאור העובדה כי החלטת
11 מועצת העיר לאשר את הקרקע נשוא העתירה לעמותת ל.א התקבלה כבר ביום 09.7.7 הרי שדין
12 הטענה להתקבל. החלטה זו שהתקבלה ביולי 2009 היא שהובילה והיוותה את הבסיס לחתימת
13 הסכם החכירה שבין העירייה לעמותה שבעתיו התקבלה החלטת מועצת העיר מיום 10.6.15 לאשר
14 הסכם זה. מדובר בשיהוי אובייקטיבי וסובייקטיבי כאחד אשר די בו לכשעצמו כדי לדחות את
15 העתירה על הסף. ואולם, מפאת חשיבות הסוגיה המועלית בעתירה, מצאתי לדון בה לנופה חרף
16 השיהוי בהגשתה.

17

18 העותרים מעלים מספר טענות, פרוצדורליות ומהותיות, כנגד חקצאת המקרקעין לעמותת למטרות
19 הקמת המעון לנשים מוכות.

20

21

הליך ההקצאה

22

23 לא מצאתי כי נפל פגם בהתנהלות המשיבות בהליך הקצאת המקרקעין לעמותה, הליך שארך
24 למעלה משנתיים.

25

25 כבר בשנת 2007 פנתה העמותה- המשיבה 4, לעיריית הרצליה בבקשה להקצות לה קרקע להקמת
26 מבנה שימש מעון לנשים מוכות בהרצליה, על מנת שיחליף את המעון הקיים שלא עמד בדרישות
27 הגודל (המתאים לשטח מבנה של 500 מ"ר בתוספת חצר) שקבע משרד הרווחה חממונה על פעילות
28 העמותה.

29

מועצת העיר קיבלה החלטה עקרונית להקצות קרקע לעמותה.

30

לפיכך, חוטל על מהנדס העיר לאתר מגרשים פוטנציאליים עליהם ניתן יהיה להקים את המעון,

31

מגרשים העונים חן על דרישות משרד הרווחה והן על צרכי העמותה.

32

לעיריית הרצליה הוגשה על ידי אדריכל העיר רשימה של חמישה מגרשים:

33

1. מגרש 44-בתכנית 1710א (מתוך חלקה 44 בגוש 6526) בשטח של 1.6 דונם.

34

2. מגרש III בתכנית 1779 (מחלקות שונות בגוש 6526) בשטח 681 מ"ר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 4214-08-10 שלו ואח' נ' עיריית הרצליה ואח'

- 1 חלקה 748 בגוש 6667 בשטח כ-1.7 דונם. 3
- 2 מגרש A בתכנית 1345 א (חלקה 104+ח"ח 32 בגוש 6540) בשטח כ 1.5 דונם 4
- 3 חלקה 100 בגוש 6539 בשטח של כ-1.2 דונם. 5
- 4
- 5 עוד הוסיף האדריכל וציין כי קיימים פרמטרים תכנוניים אותם יש לקחת בחשבון בחקצאה לשימוש
6 המעון והם:
- 7 - השתלבות והטמעת המבנה בסביבת מגורים קיימת.
- 8 - שמירה על פרטיות מירבית.
- 9 - פוטנציאל לשטח חצר מוגנת כחלק מן המגרש.
- 10 - קירבה יחסית למוסדות ציבור רווחה/חינוך .
- 11 - גישה נוחה לקווי תחבורה ציבורית. (נספח ב לתשובה לעתירה).
- 12 רשימת המגרשים הועברה לידי מנכ"ל העמותה, הגב' רות רוזניק-משיבה 3 על מנת שהתאמתם של
13 אלה תבחן על ידה.
- 14 בתגובתה מיום 16.9.07 ציינה הגב' רוזניק כי מגרשים 2 ו-5 קטנים מדי ביחס לדרישות משרד
15 הרווחה ומגרשים 3 ו-4 מרוחקים מקופות חולים ומבית ספר יסודי הנדרש לילדי הנשים השהות
16 במעון.
- 17 לפיכך, ציינה הגב' רוזניק, "מגרש מספר 1 44/ב הנו המגרש המתאים ביותר מקרב המגרשים
18 שהוצעו לנו וזאת מהסיבות כדלהלן:
- 19 מגרש זה נמצא בסמיכות לבי"ס הנדיב, גני ילדים, ובמרחק הליכה מבי"ס ויצמן שם לומדים ילדי
20 המקלט כיום. שני בתי הספר הללו התייחסו לילדינו בצורה יוצאת מן הכלל, קבלו אותם במאור
21 מנים ותמכו בהם מאוד בתקופת שהותם אצלנו. בנוסף, מגרש זה נמצא במרחק הליכה מקופות
22 החולים השונות הממוקמות במרכז העיר" (ההדגשות במקור). עוד ציינה הגב' רוזניק במכתבה כי
23 "דרישות משרד הרווחה מחייבות הקמת גדר/חומה בנובה של 2.00-2.50 מ"ר. ניתן יהיה למקם
24 את מגרש המשחקים של הילדים בכיוון מגדל המים בו אין בתי מגורים כלל. אין בכוונתנו לבנות
25 יותר מ-2 קומות" (נספח ג' לתשובה לעתירה).
- 26 בתצהיר משלים שהגישו המשיבות 1 ו-2 לעניין בחינת החלופות, בהתאם לחוראת בית המשפט, טענו
27 המשיבות כי שניים מתוך חמשת המגרשים הינם מגרשים הקטנים בשטחם מהגודל הנדרש להקמת
28 המעון ושניים אחרים מוקפים מסביב בבתי מגורים דבר שימנע פרטיות מדרי המעון. לפיכך מצאו
29 אף הם את המגרש נשוא העתירה כראוי ביותר למטרות החקצאה. מגרש זה יועד מלכתחילה לבנייני
30 ציבורי ומשום כך הקצאתו למעון תואמת את תכנית הרי"א/1710/א החלה עליו, תוכנית לה לא הוגשו
31 התנגדויות על ידי העותרים במהלך ההליך התכנוני.
- 32 לאחר שכל המשיבות מצאו כי זהו המגרש המתאים ביותר להקצאה האמורה, החליטה הועדה
33 המקצועית להקצאת מקרקעין בישיבתה מיום 9.10.07 כי: "לאחר שנבחנו החלופות הנ"ע הועדה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 4214-08-10 שלו ואח' נ' עיריית הרצליה ואח'

- 1 והן ע"י עמותת ל.א מחליטה הועדה לצאת בפירסום בעיתונות עפ"י נוהל הקצאת מקרקעין ומבנים
2 ללא תמורה למגרש בגוש 6526 חלקה 44ב" (נספח ד' לתשובה לעתירה).
3
4 "נוהל הקצאת מקרקעין ומבנים ללא תמורה או בתמורה סמלית" ש"נועד להסדיר הקצאת קרקע
5 או מבנה (להלן: "קרקע") בפטור ממכרז וללא תמורה (גם תמורה סמלית במשמע) מאת רשויות
6 מקומיות לגופים הפועלים בתוך תחום הרשות בנושאי חינוך, תרבות, דת, בריאות, רווחה, בפורט
7 וכיוצ"ב, כדי לסייע לפעולותיהם לטובת הציבור (להלן- הקצאת קרקע)" קובע את אופן פרסום דבר
8 ההחלטה להקצות קרקע, את הרכב ועדת ההקצאות שתדון בבקשות ובהחלטות ההקצאה, את
9 הקריטריונים להקצאת הקרקעות וכן את התבחינים להקצאה (נספח ו' לעתירה).
10 לא מצאתי כי המשיבות חרגו מהנוהל.
11 ביום 9.11.07 פרסמה העירייה הודעה בעניין בקשת ההקצאה המאפשרת לגופים ציבוריים נוספים
12 להגיש בתוך 60 יום בקשות להקצאת אותה הקרקע למטרות נוספות.
13 ביום 26.11.07 נתלו מודעות במקום בולט בחזית המקרקעין המיועדים להקצאה.
14 ביום 7.3.08 פרסמה העירייה הודעה לציבור כי המעוניינים להתנגד להקצאה יוכלו לעשות זאת
15 בכתב תוך 45 יום.
16 ביום 16.6.08 התקיים דיון בוועדת ההקצאות בהתנגדויות של התושבים להקצאת המקרקעין.
17 ביום 16.7.08 סיירה ועדת ההקצאות במקום.
18 ביום 22.1.09 החליטה ועדה ההקצאות, לאחר דיון ממושך ומקיף, "להמליץ בפני מועצת העיר
19 לדחות את ההתנגדויות ולאשר את הקצאת המקרקעין לעמותה למטרת הקמת מבנה וחצר
20 משחקים, הכל בכפוף להמלצות שפורטו לעיל ובתנאים שייקבעו בהסכם בין הצדדים"
21 ביום 7.7.09 דנה מועצת העיר בהקצאה לעמותה. בתום הדיון נערכה הצבעה לפיה הוחלט "לאשר
22 חקצאת קרקע לעמותת ל.א עפ"י המלצת הועדה שהוגשה למועצה".
23 בהתאם להחלטה כאמור, התקשרה העמותה עם העירייה בהסכם חכירה לעשרים וחמש שנה עם
24 אופציה להארכה, לקרקע שברחוב שחרית, והכל בתמורה לשקל חדש אחד (להלן: "הסכם
25 החכירה").
26 בישיבתה מיום 15.6.10 אישרה מועצת העיר את הסכם החכירה שבין העירייה לעמותה וההסכם
27 הועבר לאישורו של שר הפנים. כנגד החלטה זו עתרו העותרים.
28
29 לא מצאתי לקבל את טענות העותרים כנגד הליך ההקצאה ובחירת מיקום המעון.
30 עסקינן בהליך חקצאה ממושך שהחל בחודש יולי 2007 והסתיים בחודש יוני 2010. אין מדובר
31 במחטף ו/או בהחלטה שהתקבלה בניגוד לנהלים או משיקולים זרים. בפני הרשות עמדו חמישה
32 מגרשים המיועדים למבני ציבור ומגרש זה נמצא הראוי ביותר למטרת הקמת המעון. טענת
33 העותרים בדבר היות המגרש הספציפי בעל שווי כספי רב, שהקצאתו ללא תמורה פוגעת בקופה
34 הציבורית, טענה זו אינה מעלה ואינה מורידה לענייננו מאחר והמגרש הספציפי נשוא העתירה היה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 4214-08-10 שלו ואח' נ' עיריית הרצליה ואח'

1 מיועד מלכתחילה לבנייני ציבור, ממילא היה מוקצה למטרה ציבורית כזו או אחרת, ואין נפקא מינה
2 אם בהקצאה ללא תמורה למעון לנשים מוכות מדובר, או בהקצאה לכל מטרה ציבורית אחרת,
3 הנכנסת בגדרי נוהל ההקצאות.
4
5 חתנגדות העותרים למיקום המעון בקרבת בתיהם אינה תופעה חזשה או חריגה. בהקשר זה נאמר:
6 "המגמה הרווחת בחברה הישראלית הינה, לשלב בקהילה בעלי מוגבלויות שונים, בעלי לקויות
7 שונים, בעלי נכויות ואנשים קשיי השמה ושילוב. זוהי מגמה ברוכה שאין עליה מחלוקת. זאת
8 מאחר וחברה מתוקנת ונאורה נמדדת בין היתר, ביחס לשונה, ביחס לבעל הנכות, ביחס לחולה,
9 ביחס ללוקה, וביחס לאלה שהגורל לא העיר להם פנים. השיקום בקהילה הינו נדבך חשוב בטיפול
10 ובשיקום של בעלי המוגבלויות. רואים בהם חלק מהחברה שיש לקרב לכלל הציבור ולא להוציאם
11 מעבר לגדר ולתדחיק לקרן זוית הכללית... מגמה זו אף באה לידי ביטוי במדיניות הרשויות השונות
12 הממקמים בתיים לחוסים ומוסדות טיפוליים ושיקומיים בשכונות מגורים ובמקומות שונים
13 ומגוונים בקהילה. כאשר מתוכננת פעילות כזו או אחרת בקרבת קבוצה מסוימת או אדם כלשהו,
14 מיד עולה החשש ממנה. חשש זה הינו טבעי ומוכן, שכן תמיד יש אי ודאות לתוצאות הנובעות
15 מפעילותו של האחר, של השונה, של בעל חלקות ושל הלא מוכר. אותו אדם חושש מכך שיוצרו
16 מטרדים בקרבתו, שתהיה הפרעה לשגרת חייו הרגילה, שתהיה פגיעה בתדמית האיזור בו הוא גר,
17 או בתדמית שלו עצמו, וכן חשש לפגיעה בערך נכסי המקרקעין באותו איזור. לאור חשש זה עולה
18 מיד התנגדות לפעילות השיקומית אותה מבקשים לבצע. תופעה זו תוארה בארה"ב בשם NIMBY,
19 שהינה ר"ת של NOT IN MY BACK YARD. תופעה זו אף תוארה בפסיקה הישראלית. אדם
20 המתנגד לפעילות בדרך כלל מכיר בחשיבותה ומברך עליה. אלא שהוא מתנגד שחיא תתרחש
21 בסמיכות אליו. זאת מהחשש שחוא לבדו ישא בתוצאות הנובעות מהפעילות, דהיינו הוא יחיה זה
22 שישלם את המחיר באופן אישי בעבור ביצוע פעילות זו, בעוד שמדובר בפעילות שנועדה לטובת
23 החברה בכללותה, וכי על כל החברה לשלם בעבורה או לשאת בתוצאותיה" (תנא 50900-01-12
24 גבריאל דובינסקי נ' יגאל שחם (חיפה), 29/01/2012).
25 נראה כי זהו המצב בענייננו וכי אלה השיקולים העיקריים העומדים בבסיס העתירה.
26
27 ככלל, תפקידו של בית המשפט לעניינים מנהליים, בעת שהוא נדרש לביקורת שיפוטית על החלטת
28 רשות, הנו לבחון את חוקיות ותקינות המעשה המנהלי קרי, האם הוא נופל בגדרי סמכות הרשות
29 המנהלית והאם לא נפל בהחלטה פגם כגון משוא פנים, הפלייה, ניגוד עניינים, חוסר תום לב,
30 שיקולים זרים ובעיקר האם ההחלטה מצויה במתחם הסבירות. בהיעדר פגם מהותי בהחלטה, לא
31 יתערב בית המשפט ויותיר בידי הרשות מרחב פעולה לפעול בהחלטותיה המנהליות בהתאם למיטב
32 שיקול דעתה ומקצועיותה ולא יחליף את שיקול דעת הרשות בשיקול דעת ביהמ"ש (בג"צ 289/80
33 דפי זהב בע"מ נ' רשות השידור, פ"ד לה(1) 422,421 (1980); בג"צ משה אודם נ' ראש עיריית תל-

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 10-08-4214 שלו ואח' נ' עיריית הרצליה ואח'

1 אביב יפו ואח', פ"ד לה(2)118, 118 (1980); בג"צ 2324/91 התנועה לאיכות השלטון נ' תמועצה
2 הארצית לתכנון ובנייה, פ"ד מה(3)678, 688 (1991)).
3 במקרה שלפני התקבלה החלטת הרשות כדין ובסמכות, בהתאם לנוהל ולתבחינים המנויים בו,
4 ובהיעדר פגם מנהלי מהותי בהחלטה, ובהיותה מצויה במתחם הסבירות, אין מקום להתערב בה.
5 זאת ועוד, גם נציבות תלונות הציבור במשרד מבקר המדינה, אליה פנו העותרים בעניין הליך
6 ההקצאה, קבעה בהחלטתה מיום 23.12.09 כי "נמצא כי הליכי ההקצאה, נשוא הפניה, בוצעו
7 בהתאם לנוהל ולתבחינים בעניין חקצאת קרקעות, ובכלל זה פרסום הבקשה לקרקע, נשוא התלונה,
8 מתן אפשרות להתנגד לבקשה, ודיונים בהתנגדות שהגשתם ושמיעתם. לא נמצאה כל חריגה
9 מהנהלים באשר להליכים שהתקיימו כאמור בוועדת ההקצאות".

החשש מפגיעה המעון בנכסי העותרים ובסביבת מגוריהם

10
11
12 לעניין טענות העותרים בדבר חששם מהיות המעון מטרד ומוקד למפגעי אלימות וכן חששם מפגיעה
13 בערך המקרקעין שלהם ו/או פגיעה במרקם החינוכי של בתי הספר הסמוכים למעון המתוכנן, הרי
14 שטענות אלה נטענו בעלמא ללא כל תשתית ראייתית. העותרים לא הרימו את הנטל המוטל על
15 כתפיהם ולא הראו כי בסביבת מקום מושבו הנוכחי של המעון, היו תלונות מצד שכנים לעניין פגיעה
16 שנגרמה לערך נכסיהם ו/או למרקם החינוכי שבסביבתו כתוצאה מקיום המעון בקרבתם. בהקשר
17 זה קבעה כבי השובטת דיבון כי: "נראה לי כי דווקא היות המקלט ממוקם בתוך איזור מגורים
18 מובהק יש בו משום הגנה על הנשים ויש בו כדי לגרום למיתון תופעת התנכלות וההטרדה של
19 הבעלים לנשותיהם". ועוד נכתב בסוף פסק הדין כי: "הייתי מצפה מן החברה ככלל שתפרוש את
20 חסותה על אותן נשים ותעזור להן להתגונן בפני בעליהן על מנת שיוכלו, הן וילדיהן, לחיות את חיי
21 היומיום בשלווה יחסית. ככל שתקל החברה על קליטתן של אותן הנשים בקרבה וככל שיהיו
22 אזרחי אותה שכונה בהרצליה סובלניים בגישתם כלפי הנשים, יקטין וימתן הדבר, לדעתי, גם את
23 ההטרדות של הבעלים" (ת.א. 1207/87 לעיל). דברים אלה שנאמרו בחקשר למיקומו הנוכחי של
24 המעון, נכונים באותה מידה בקשר למיקומו העתידי בקרבת בתי העותרים.
25 גם לו הוכחה פגיעה כלשהי בקנינם של העותרים הרי שקיום המעון הוא חכר חברתי ומטרה נעלה
26 ועל החברה להירתם ולסייע לנשים אלח שגורלן לא שפר עליהן, ובכך שנגרמת לעותרים פגיעה
27 מסויית, אם בכלל, אין די על מנת לפסול את החלטת הרשות למקם את המעון במקום שנבחר.
28 בחקשר זה נקבע: "החלטות כאלה, אף אם הן עלולות לעתים לפגוע בערך נכסיו של תושב זה או
29 אחר, אינן פסולות. יהיה זה מרחיק לכת לומר שבכל מקרה כזה פגעה ההחלטה בזכות התושב
30 לקניינו, במובן סעיף 3 לחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו, וכי בשל כך אינה חוקתית אלא אם תעמוד
31 ההחלטה בתנאי פיסקת ההגבלה. החיים בקהילה מעניקים טובות הנאה לחיים בה, אך גם
32 מטילים עליהם חובות ומגבלות. בגדר חובות או מגבלות אלה נמצאת גם החובה להשלים עם
33 החלטות של הרשויות המוסמכות חמיועדות לטובת הקהילה כולה, ואפילו אם יש בהן, לעתים,
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 10-08-4214 שלו ואח' נ' עיריית הרצליה ואח'

1 פגיעה עקיפה בערך נכסיהם של יחידים. טול מקרה שבו רשות מקומית מחליטה להשתמש, כפי
2 שהזין מתיר לה, במבנה כמוסד חינוך, מרכז קהילתי, מוסד סיעודי או לכל מטרה אחרת, ושימוש
3 כזה יביא לירידת ערך נכסים סמוכים. האם יוכלו בעלי נכסים אלה לדרוש את ביטול ההחלטה
4 בטענה שיש בה פגיעה בזכויות הקניין שלהם? דומה הדבר שלא כל החלטה שיש עמה פגיעה
5 עקיפה ורחוקה בערך נכסים של תושבי רשות מקומית תיחשב לפגיעה בזכויות הקניין שלהם
6 במובן חוק היסודי" (בג"ץ 7138/03 המועצה המקומית יאנוח-גית וחברי המועצה נ' אברהם פורז, שר
7 הפנים ואח', פ"ד נח (5) 709, 717-8 (2004)).
8 עובדת היות המיקום שנבחר בסמיכות לבתי ספר "הנדיבי" ו"וייצמן", בתי ספר בהם לומדים הילדים
9 כיום ובהם נקלטו באופן חיובי דבר שאיפשר להם היטמעות בהקהילה וניהול אורח חיים תקין,
10 מהווה שיקול מכריע בעד ההחלטה ולא נגדה, כפי שטוענים העותרים. שמירה על שגרת חייהם של
11 הילדים גם לאחר העתקת מיקומו של המעון ליעד אחר, הינה מטרה בפני עצמה.

ניגוד עניינים

12
13
14
15 לעניין הטענות בדבר ניגוד העניינים שמעלים העותרים הרי שהטענה כנגד המשיבה 1 הגב' יעל גרמן
16 לא הוכחה ונראה כי נטענה בעלמא.
17 לעניין הטענה בדבר ניגוד העניינים של הגב' רזניק הרי שביום 4.10.10 ניתנה החלטת הוועדה למניעת
18 ניגוד עניינים של נבחר ציבור ברשויות המקומיות שבמשרד המשפטים, ובה נקבע, בין היתר, כי
19 לאור שיעור התמיכה התקציבית הנמוך לו זוכה העמותה מהעירייה, "לא ניתן לומר שמצב זה מעורר
20 ניגוד עניינים כה חמור, המונע מגב' רזניק לכהן כחברת מועצה... החשש מפני ניגוד עניינים
21 ומעורבות של חבר המועצה הוא קטן יותר בנסיבות בהן ההטבה ניתנת בדרך של הקצאת קרקע,
22 שבה מידת השליטה האפשרית של הרשות המקומית וחברי המועצה על גובה ההטבה היא
23 פחותה, יחסית. לאור האמור לעיל, סברה הועדה, כי גם בהתחשב בהקצאת המקרקעין על ידי
24 העירייה לעמותה, אין שיעור התמיכה העירונית השנתי מגיע לשיעור המעורר ניגוד עניינים שיש
25 בו כדי לפסול את גב' רזניק מלכהן כחברת מועצת העירייה. עם זאת, הוועדה סברה, כי בהתאם
26 לכלל 11 לכללים למניעת ניגוד עניינים של נבחר ציבור ברשויות המקומיות, על גב' רזניק להימנע,
27 במסגרת כהונתה במועצה, מכל דיון בנושא שיש לו השלכה ישירה או מיוחדת על העמותה. יש
28 להבחיר כי חובת ההימנעות הנדרשת היא מכל טיפול ודיון בנושאים האמורים, בכל מסגרת, ולא
29 דווקא במסגרת הדיונים הפורמליים של המועצה או ועדה מועדוניתה".
30 ההחלטה צורפה לתיק באישור ביהמ"ש.

31 לא מצאתי להידרש לטענה מעבר לאמור בהחלטת הגוף המוסמך לבחון מקרוב טענות כדון דא. הגב'
32 רזניק, מנהלת העמותה, הגישה את הבקשה המקורית להקצאת קרקע לשם העתקת המעון למקום
33 גדול יותר כבר בשנת 2007. אין עוררין שהגב' רזניק פעלה אצל המשיבות 1 ו-2 במהלך השנים על
34 מנת לקבל את החקצאה האמורה בהיותה מחויבת לעמותה ולמטרותיה ולקריטריונים שקבע משרד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 4214-08-10 שלו ואח' נ' עיריית הרצליה ואח'

1 הרווחה להקמת מעון לנשים מוכות. אין גם עוררין שהגב' רוניק ציינה את המקרקעין נשוא העתירה
2 כמקום המועדף עליה להקמת המעון, מתוך האפשרויות שהוצעו לה, וזאת הן מפאת גודל המגרש,
3 הן מפאת קרבתו למוסדות חינוך ובריאות, והן בשל היות חלקו בקרבת בתי מגורים וחלקו האחר
4 מופרד כך שנשמרת פרטיות הנשים והילדים הדרים בו.
5 מרגע שהגב' רוניק, חברת מועצת העיר, נמנעה מלהשתתף בדיונים שהתקיימו בוועדת ההקצאות
6 ו/או במועצת העיר בנושא ההקצאה ובנושא ההתנגדויות לה, וממילא נמנעה מלהשתתף בהצבעות
7 שהתקיימו בסופם של הדיונים האמורים, הרי שעצם עובדת היותה משמשת במקביל גם כחברת
8 מועצת העיר ופעילה למען העיר הרצליה וגם כמי שעומדת בראש ומנהלת עמותת הלוחמת בתופעת
9 אלימות כנגד נשים, אינה מהווה ניגוד עניינים מובנה לכשעצמו המחייב אותה להסתפק אך בתפקיד
10 אחד מבין השניים, ויש לבחון את התנהלותה בנסיבות העניין לגופו.
11 בהקשר זה נקבע: "עקרון יסוד הוא, כי מי שפועל למען אינטרס של אחר, חייב להימנע מניגוד בין
12 אותו אינטרס לבין אינטרס שלו עצמו או אינטרס אחר כלשהו. זהו העיקרון בדבר האיסור על ניגוד
13 עניינים...התוצאות הנובעות מהימצאו במצב של ניגוד ענייני אינן רק של פסלות מלשרת בכחונה.
14 בין תפקיד מלא בכחונה לבין פסלות מכהונה קיימים אמצעים נוספים בדירוג משתנה, שניתן
15 להשתמש בהם. אכן, פסלות מכהונה אינה צריכה להיות האמצעי הראשון, אלא האמצעי האחרון
16 שיש לנקוט. בטרם תיבחר אפשרות אחרונה זו של פסילה יש לבחון, אם אמצעים אחרים, חריפים
17 פחות, אין בהם כדי להגשים את הטעמים העומדים ביסוד דיני האיסור על ניגוד עניינים. אכן, אין
18 להחמיר עם עובדי הציבור לשם החמרה בלבד. יש לקחת תמיד בחשבון את השיקול, כי עובד ציבור
19 מוכשר ויעיל הוא גם עובד ציבור, המעורה בחיי קהילתו והמפתח לעתים פעולות כדין מחוץ
20 לתפקידו כעובד הציבור. יש גם לקחת בחשבון את העובדה, כי חלק מעובדי הציבור הם נבחרים,
21 כאשר בחירתם באה לעתים דווקא בשל קרבתם לאינטרסים האחרים עליהם הם מופקדים.
22 הדינים על איסור ניגוד עניינים אינם עומדים בסתירה למציאות מורכבת זו. נהפוך הוא: הדינים
23 הללו משתלבים יפה במציאות זו, ולוקחים אותה בחשבון. על-כן, מקום שקיים ניגוד עניינים בין
24 שני תפקידים ציבוריים, יש לבחון, בראש ובראשונה, אם אין לאפשר המשך התפקיד בשני
25 התפקידים, תוך "ניטרול" הניגוד על-ידי הימנעות מהשתתפות והצבעה בעניין המצוי בתחום
26 הניגוד... אם הניגוד הוא מקרי בתחום צר של תפקידים שוליים, ניתן להסתפק בכך שבעל
27 התפקיד יימנע מלהשתתף בדיון, או בהצבעה או בביצוע של התפקידים הנוגדים, תוך שיוכל
28 להמשיך לבצע את יתר התפקידים הכרוכים בכהונתו" (בג"צ 595/89 משה שמעון נ' שלום דנינו,
29 הממונה על מחוז הדרום במשרד הפנים, פ"ד מד (1) 409, 418-9 (1990)).
30 בנסיבות העניין לא מצאתי כי הגב' רוניק היתה מצויה בניגוד עניינים.
31
32
33
34

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנהליים**

עת"מ 4214-08-10 שלו ואח' נ' עיריית הרצליה ואח'

סוף דבר

1

2

3

לאור כל האמור, דין העתירה לחידחות.

4

5

חעותרים ישאו בהוצאות המשיבות ובשכ"ט עו"ד בסכום כולל של 40,000 ש. 20,000 ש למשיבות 1

6

ו-2 ו-20,000 ש למשיבות 3 ו-4. הסכום יהא צמוד מיום מתן פסק הדין ועד ליום התשלום בפועל.

7

8

9

ניתן היום, י' אלול תשע"ב, 28 אוגוסט 2012, בהעדר הצדדים.

10

11

מיכל רובינשטיין, סגנית נשיאה

12

13

14

15

16

17